

Rozhovor Igora Arepjeva a Arkadije Petrova o novotvorbě

Centrum Strom života Puškino, 24. 4. 2019

Text pomáhá plně pochopit procesy novotvorby

A. Petrov: Láska nás dělá lidmi. Milujeme, máme sympatie, antipatie, něco se nám líbí nebo nelíbí. Otec říká: „**Celistvé bylo rozděleno na funkce a všechno se rozpadá, jde různými směry. Ale je třeba se posunout. Posunout znamená spojit poznatky a lásku.**“

Tak tedy, co se posouvá?

I. Arepjev: Co vidím dále, je také velmi zajímavé. Vidím sféru, dokonce dvě sféry, kde stojíme s Otcem, a On se usmívá, a potom ty sféry jsou jako buňky, a potom stojím, jsem již velký a vidím na své ruce buňku. Co předtím říkal Otec o textech? „Tehdy to vidíš ve skutečnosti, vidíš buňky.“ Vidím na své pravé ruce svou buňku. Potom jsou to dvě sféry. Potom jsem velký a vidím se ve sféře a na ruce jsem maličký v buňce. Potom jsem opět velký, protože si plně uvědomuji to, co jsem zde uviděl. Naše sféry se nakonec dělí. Pamatujete si, že jsme dělili sféry? To je ono – dělení sfér, to je ono – vertikální pohyb. Ne horizontální, ale vertikální.

Petrov: Čím blíže přistupujeme k Otci a plně si Otce uvědomujeme, tím více se stáváme sami sebou. Čím blíže naše vědomí přichází k duši, tím více si Otce uvědomujeme a více jej chápeme. A potom každý chápe sebe i jiné lidi, protože jde o jednotnou strukturu. Stále jsme kráčeli. Kolik kroků jsme udělali?

-Všech sedm kroků.

-Nyní uděláme ještě jeden krok – osmý.

-Tedy všechno, co jsme udělali, opět převedeme do sféry a přeneseme to do kolektivního vědomí, do středu kolektivního vědomí.

-Pro všechny lidi. Tehdy máme svit a tehdy... Tehdy vzkříšovaný člověk vnímá celý svět a uvědomuje si sám sebe, vnímá Otce a také nás. My jsme jej očíslovali a zaostřili. Zaostření probíhá shora a očíslování probíhá horizontálně.

-To už je osm sfér, osm kmenových buněk a **devátá je člověk v těle**. Zde se musí objevit člověk ve fyzickém těle.

-Tehdy samozřejmě zaostření a světlo, to je ta sféra, objevuje se buňka. Materiální, skutečná buňka. Udělali jsme to dobře? Ano, nemáme ani pochybnosti.

-Tedy si vzpomínám, daří se to, protože už to všechno umím, žasnu sám nad sebou.

-Vzpomínáte si? Byl text. Otec mluvil, poskytoval vědomosti. „**Už jste to probírali, potřebujete si na to jen vzpomenout.**“